

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор
на пів року 10 кор
на чверть року . . . 5 кор
на місяць 1-70 кор

За границею.

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очи і душу ми вирнеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят • 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. і. п. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженя. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Наді-сланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Москвофільство в Галичині і в Австро-Угорщині.

(Дальше).

Посів Погодина і його помічників галицьких Дениса Зубрицького, Я. Головацького і ин. видав переогодом сумні плоди. З літературної і церковної ниви перейшло москвофільство на політичне поле, на котрім виступив яко апостол погодинської ідеї Іван Наумович. В соймі і в державній раді заявив Наумович, що Русини а Москалі се оден парід, а те саме також в статі поміщеній в «Слові» після нещасного для Австрії бою з Прусаками під Садовою в 1866 р. Політичний провід між Галицкими Русинами обняло товариство «Русская Рада», котра покинула програму Головної Ради Рускої з 1848 р. про національну відрубність руского народу від польского і московского. Наумович почав крім того в Науці, котра спершу була редактована з великою користю для просвіти народу, писати славословія для Росії, величаючи її справдешним расм, щоби й селянство приєднати для обединительної ідеї.

Засноване ним «Общество им. Михаила Качковского» мало своїми виданнями заціплювати сю ідею в широких верствах народних а небавом появили ся не лише між дяками апостоли сеї ідеї, як н. пр. Книш, Фялковский, між селянами, як Мурин, Ничай, Борух, Голембйовский, Білоруский і між народними учителями як н. пр. Третяк, Трембицкий і тп. Опісля перейшов Наумович і до практичного виконання своїх плянів і довів до відомого переходу Гниличок на православіє, за чим прийшло до процесу званого Ольги Грабар, в котрім головними учасниками були Адольф До-

брянский, Іван Наумович, Венедикт Площанський, Осип Марков і ин. Перехід Наумовича на православіє і переселенє его до Росії, де заведений надїями отруїв ся, закінчили его змаганя в тім напрямі.

Вельми яскравою і сумною ілюстрацією страшного занепаду морального москвофілів в Галичині була ціла історія «Рольничо-кредитного Заведенія», званого крилошаньским банком, і его санациї вижебраною в Росії а відтак в значній часті потонуваюю по ріжних карманах мільоною підмогою.

Так отже як літературне москвофільство довело до заведеня латинської азбуки в урядованю рускою мовою, так політичне і церковне москвофільство накликало чимало ревізій, арештовань і всяких инших переслідвань, від котрих потерпіли нераз і зовсім невинні люди. А діяло ся те у великій часті й задля того, що й у тодішних провідників-народовців не було відваги сьміло і рішучо виступити проти москвофільських змагань політичних і національних (н. пр. не позволено пок. Волод. Барвіньському в «Ділі» докінчити статію «По процесі», в котрих він рішучо вказував на потребу зрівня всяких зносин з москвофілами) а в соймі не тільки відсунано на бік з ключової програми всякі національні питання, але крім того в т. зв. великій інтерпеляції з 1888 р. виступленю в обороні «зделок» всяких Книшів, Муринів і т. п.

Вправді небавом після тих подій зрозуміли Русини-народовці, що таким поступованем гатять воду на москвофільські лотки і здобули ся в соймі в 1890 р. на рішуче і ясне становище, назване тоді в «Ділі» новою ерою, але проворний дипломат москвофільський Б. А. Дідицкий і при сій нагоді відограв вельми зручно свою ролю і зумів народовских керманічів звести знов на дорогу, яка завела їх до

памятної і злощасної консолідації в 1893 році.

Тим способом москвофіли підорвали в міродатних кругах довіре в сталість політичних засад Русинів-народовців, але опісля втягнули їх до маніфестації, котра і на найвисшій місци тяжко скомпромітувала Русинів. Висланий в 1897 року до цісаря спільній депутації з нагоди виборів до державної ради надав Мончало вський в своїй промові на залізничім пероні у Львові знаменне значіне окликом:

«Последній поклонъ Западу!» Демонстрація проти кардинала Сембратовича, зазначена на его повитаню у Львові неприсутністю многих сьвященників, звернула на себе увагу Корони, від котрої вийшов предлог до наданя достоїнства кардинальського.*)

Шестиліте консолідації виявило вельми наглядно, як москвофіли уміли вихиснувати се для спиненя народного розвитку Русинів і приєднаня многих прихильників для погодинської ідеї серед хитких і невіразних народовців, і тоді отямили ся деякі керманічі народовські та довели до розриву консолідації. Однак москвофіли зуміли і се нове положенє вихиснувати в часті в свою користь а на шкоду рускої народної ідеї. Они почали деякі крайні промахи націонал-демократів пятнувати гайдомаччиною, виставляючи супроти того мнїмі свої консервативні засади, а тим користувало ся шовіністичне польске дневникарство і шовіністичні польскі послы, щоби спиняти розвиток культурний Русинів (н. пр. справа рускої гімназії в Станиславові, що тягне ся пять літ).

Із сего побіжного огляду може кождий безсторонний впевнити ся довідно, як москвофільска пропаганда наносила страшну все шкоду рускій народній ідеї, як все спинювала розвиток культурний руского народу, як усе вводила кириню в усі

М. Старицький.

Мазепа.*)

(З Байрона).

Посьвята до Мазепи.

Мойй любій жінці.

Тобі, незрадная дружино,
Моя кохана і єдина,
Байрона пісню голосну
Я перекавав на рідну мову,
На наше рутнєв ще слово,
На кобзу вбогу та сумну.

Я не пестив, не клав надїї,
Щоб мої колїри блїдїї,
Моя нездужная рука,
Одбила слїд величнїх думок:
Я знаю — буде мій малюнок
Убогим одслїдом зразка.

*) Пос Ол. Барвіньский вручив нам ласкаво переклад Байрона «Мазепи» вистачений пок. Мих. Старицьким дня 8. грудня 1865. р. З виїмкою «Посьвяти до Мазепи», напечатаної в «Правді» за рік 1869 (річник III.) остання часть оставала доси в рукописи. Правопись (кулїшівку) зміняємо на уживану нинї.

Той не шукай тут оманулих,
Тих голосів тиндітно-чулих,
Котріб у Байрона були;
Але шукай тут щирю душу,
Що має одну тільки мушу —
Коханнє рідної землі;

Шукай прихильного тут серця,
Що незупинно, чуло бєть ся
На користь бідного села:
Бо не для слави, не для сьвіта
Я співи велитня-піїта
На нашу мову перекавав.

Настане час колись прочуна —
И задзвенять позгоднє струни
На нашій кобзї голоснїй
І полинуть живї акорди,
Невачє хвилї пишнї, гордї
На глєбочнїї незмірнїй.

І зупинять вдвїленнї очї
Рїднї брати нашї з Півночі...
Луна розляжеть ся притьмом,
Пробурка всїх нас од куняви, —
І ми в вінок поспїльний слави
Свої дарунки вилетемо.

А поки другий слодкомовий
Поспївець ручий, необорий

В рїднім прокинеть ся краю, —
Надїю буду пестовати,
В скарбницю мови буду дбати
Убогу лепту я свою!

8. грудня, 1865 р.

Мазепа.

I

Зникла хмара грізна, змовкла буча страшна,
Буча славна, Полтавська крївава;
Замурдована рать, полягла спочивать
По під муром знайомим Полтави.
І на полі чужім, проміж вражих руїн,
Де гадюкою крутить ся Ворекла,
Заховалась зоря короля лицаря —
Слава Карла на віки замовкла;
І московских синів, короля школярів,
Сповила несподівана слава,
І мїнявий кумир дав Мєскової мир —
Уквічав сю величню державу.
Буде й гірша доба: ще хвортуна слїпа
І другого велитня потопить,
Будуть темряві днї, жаховитї, сумнї,
В котрі військо хоробре положить
На палацїх мурах, на московских снїгах,

інші народні справи, а при тім уміла хитрити і приєднувати собі деколи в правительственных кругах і в часті в польській суспільності і журналістиці, коли невиразне пособлюване, то бодай корисну невтральність.

Коли Русини-народовці чи то в дньоникарстві, чи в соймі або державній раді вказували инколи на ту шкідну логодиньску пропаганду не лише для руского народу, але й для нашого краю або для держави, тоді з москвофільського табору відзивалися голоси обурення і озвірення на мнїмі доноси. Нині шкідну роботу Погодинців в більшій ще мірі виказано документально, на основі їх власної переписки і тому годить ся, щоби вся руска суспільність звернула свою бачність на найповійше видавництво Наук. Товариства ім. Шевченка, котре повинно отворити очі навіть тим, котрі досі були засліплені і вірили, що москвофіли не є платні агенти а якась нібито старуска партія.

Не можемо закінчити сих вступних заміток, не давши тут слова самому Вп. давцеви переписки Я. Головацкого, проф. Студиньскому і наведемо два останні розділи з цінної его розвідки.

(Дальше буде).

*) Як свого часу москвофіли пустили поговор, що Михайл Левицкий став кардиналом за те, що нібито згодив ся на заведенє латиньского календаря, так тепер пущено поголоску, що пок. Сембратович згодив ся на заведенє целібату і за се став кардиналом.

Вавильонське замішанє на Угорщині.

Ситуація на Угорщині чимраз погіршує ся, але чимраз і замутує ся, так, що вже тепер представляє такий хаос, що ніяк не можна скомбінувати напрямку, якою дорогою посує ся розвязка сего пересилєня. Як звісно, теперішнє правительство на Угорщині, хоче зашахувати не признаючи его опозицію в сей своєсіб, що має намір завести загальне, рівне виборче право до сойму. З тої реформи правительство надіє ся позискати инший, кориснійший для себе склад угорского сойму. Заходить тільки трудність в переведеню сего виборчого права. Вправді угорский міністер внутрішних справ, Крістофі зложив вже проєкт дотичної виборчої ординації і як зачувати, Корона згодилась на сей новий проєкт, — однак є більше як певним, що більшість палати не тільки що не ухвалила би ніколи такого проєкту, але навіть не допустить до наряд над проєктом правительства, яке она признає нелегальним, неконституційним.

Заведенє загального, рівного і тайного го-

лосования націоналізувало би передовсім угорский сойм, так що до него увійшли би в більшім числі словацкі, рускі і сербскі послы, а далі румунські і німецкі, а відтак зміцнило би сторонництво соціальних реформ, а тим самим ослабило би знатно заступ шовіністів Мадяронів. Оно остаточно і мусять колись прийти до сего, бо годі припустити, щоби 7 мільонів Мадярів могло на віки теритризувати і неволити 10 мільонів инших, переважно славянських народностей. В виду того, що нема вигляду, щоби в законодатній дорозі могла стати переведена така зміна виборчого права, то заносить ся відай на октройованє конституції в тім напрямі, що правительство в данім разі готово розвязати сойм і нові вибори перевести на підставі нової виборчої ординації. Однак і тут попри засадничі, законодатні трудності виринають і практичні перешкоди зі сторони комітатів і муніципів, яких більша часть напевно відказала би співуділу в такій противконституційній чинности.

Тимчасом замішанє в краю зростає і прибирає чимраз грізнійші розміри. На видівню вступив б. президент міністрів, бар. Банфі, який з великою енергією намагає ся розбити до тла давну ліберальну партію, поставивши програму утворення партії середини, яка хитким членам ліберальної партії уможливила би виступленє з неї, а заразом своїм політичним становиском скріплювала би акцію опозиції. Сему замислову противділає також б. президент міністрів гр. Тіса, який в сьвіжо оголошеній в дньоннику «Уйсаг» статі виводить, що розбите ліберальної партії витворило би дійсно положенє без виходу, прямо розпучливе. Послів, які виявляють охоту покинути ліберальний прапор, ділить Тіса на дві категорії. Одні не хотять з многих причин належати до меншости, — тих звиває Тіса, щоби як найскорше виступили з партії; другі думають, що через своє виступленє віддадут прислугу вітчизні, бо упростять і улєкшать розвязку нивійшої колотнечі. Сих послідних заклинав Тіса, щоби еще раз добре застановили ся над своїм наміром, бо він є прямо нещасним. Партія осередка Банфіного має немов то удержати угодову основу з 1867 року, отже коли є такі послы між опозицією, то чому они радше не пристануть до ліберальної партії, а жадають від неї, щоби она сповнила на собі щось в роді «гаракірі».

Серед того замішаня, при великім розярєню між угорскими партіями, ростуть також і національні антагонізми і змагає ся самосьвідомість немадярского населєня. При доповняючих виборах в лаятавскім комітаті теперішній міністер справедливости Ляний, мимо цілої урядової прєси узваскав тільки дуже маленьку більшість голосів над своїм контркандидатом, Словаком Стадолою. Між Румунами а Мадярами витворила ся така ненависть, що проявляє ся навіть у війську, як се стало ся в Ерляв, де прийшло майже до битви між двома полками і населєнем. Найапатичнійше поводять ся еще Хорвати, хотяй они мають найбільше сили та

значіння з немадярских народів в Угорщині. Однак ся їх апатія впливає тільки з політичної тактики і виждавши пригідної хвилі Хорвати не залишуть з тим більшою енергією видвинуті свої національні постуляти.

Хиби мясожирства.

Хибним є також думка, впрочім досить розповсюджена, що через обильну, мясну поживу зможемо корисно вплинути на стан відживлення устрою. Користь такого відживлення не велика — шкода велика. Досліди переміни матерії у осіб, форсовно живлєних переважно мясом, виказують, що майже ціла скількість впровадженого білка перероблює ся і в постати азотових звязків, виділює ся, коли тимчасом скількість присвоєного азоту не багато збільшає ся.

Натомість зростає під впливом такого живлення незмірно скількість мочевого квасу і мінеральних квасів в устрою. Зневетралізованє тих квасів в браку відповідної скількості соли в мясних кормах покривають в знатній часті соки і ткани своїм власним запасом соли зі шкодою для житєвих чинностей устрою.

На надмір білка в щоденній поживі звертають увагу особливо францускі автори, приписуючи єму цілий ряд недужих збочєнь, обнятих ними загальною назвою альбунізму а викликаних спвідланєм звісних нам чинників як нагромадженє мочевого квасу в соках організму, надмірне повстанє мінеральних квасів, утрата соли і т. и. Важні недужаня, викликані забурєнями переміни матерії найчастійше на тлі мочевої скази, стрічані так часто серед заможнійших кляс, мають своє жерело в першім ряді в хибно повятім відживлюваню. Недостаток фізичного руху, невідповідні гігієнічні услівя звичайно поглиблюють прояви сих нездужань, змінюючи менше чи більше образ недуги.

Ограниченє мясних потрав в щоденнім живленю є тим способом з богато зглядів дуже пожаданє. Споживанє особливо більших скількостей мяса на вечерю належить уважати за звичай, некорисний для здоровля. Бо коли возьмемо на увагу, що травленє мяса добігає краю звичайно на 5—6 годни по зїдженю, то виділюване повсталых азотових перетворів з переміни мясної білка припадає в такім разі на час сну. Однак в тім часі організм старає ся також позбути ся всяких непотрібних житєвих витворів, нагромаджєних підчас дня. Тож наступає згущєнє тих тіл в соках організму. Такий стан річий відділює шкідливо на виділюване тих звязків як також на дальший перебіг процесів переміни матерії, а тою проявою буває ряд менше чи більше прикрих відрухових проявів.

Загально звісною проявою є, що по спожитю обильного богато мясом заправленого пиру, будимо ся звичайно рано з учтєм тяжкості, болю голови і нудности. Ранна моч буває тоді темно-пивної барви і каламутить ся легко, виділюючи обильний, цеглистый осад зложеної в мочанів. Се сьвідчить про зможєнє над міру виділюване мочника і мочевого квасу, як також урбіліни, повставшої внаслідок більшого розпору червоних тілок крови під впливом шкідливого діланя нагромаджєних в організмі звязків загальної переміни. Колиж з таким безіриєм пиrom злучєнє, як се буває звичайно, ужитє вискокових напоїв, то очевидно образ сих забурєнь є еще виразнійший, при чім на перший плян висувають ся прояви острого носового нежиту жолудка. Хотяй нераз мясні вечери не приводять проявів аж до тої степєни, то прецінь постійнє споживанє вечером посиленя, зложеного головно з мяса, звичайно по якімсь часі виказує некорисний вплив на здоровлє. Тож зі згляду на здоровлє дуже пожаданым являє ся заведенє безмясної вечери — не стілько чисто ростиної, як ростино-молочної, або бодай знатнє ограниченє мясних потрав на користь ростиных. Спокійний, покріплюючий сон, сьвіжість ума і якесь почутє черствости на другий день — осє зиск такої вечерної страви.

I пожежа посьвідчить поглуму:
Несподівана гань закує ворога,
Верховодаря, в тяжкую думу!

II.

Так змінилась черга, — і замість ворога
Доля Карла тікати навчила:
День іде, іде ніч — по лісах, по узбіч
Карл тікає від вражої сили
По степовій траві, весь у вразях, в крові
Кільканадцяти тисяч і в власній.
Його стежуть поруч, товариші тих буч,
Де чимало лягало дочаснє;
Споминають вони ті походи рвяні,
Та шатківлю даремну, рудяну,
І повуру мовчать; хоч — по правді казать —
І чивити міг кождий догану!
Але в час той гіркий, в час поглума тяжкий,
Жодний голос тікавшої лави
Не піднявсь на його, на коханця свого,
Не заплямив поблідлої слави.
Коня вбили під ним, і Гієта своїм
Захистив короля од полону,
І в чужому краю голову він свою
Положив на землі нерухомо.

Але довгий сей шлях ватомив короля:
Він ослаб і дорожню ту вагу
Більш не здужав нести; а під лісом густим.
В глушині, зупинив він ватагу;
Попід дубом рясним, хоч і близько був дим
Вражих огнищ, — він мусів спочити.
Чи такий супокій і вінець лавровий
Ти гадав собі кривлю купити?!
Холод був чималий, і морок нічний,
І туман сповивав всі долини,
А король на траві весь лежав у крові,
І вогнем його врази палили.
Огневик розбирав і стулить не давав
Королю перетомлені очі,
Але тугу свою, так сьак личить царю,
Він ховав і від хмурої ночі.
Муки ті підгорнув він під волю міцну,
Хоч випав над ним холод могильний, —
Змокли всі перед ним, як перед кошовим,
Козаки стоять нишком підвільні.

(Дальше буде).

панці обставали при своїх жаданях, то нема вигляду на закінчене мира.

Берлин. Daily Telegraph доносить з Портсмут, що японська ескадра відвідає небавом англійську флоту в Англії, ели обставини позволять.

Варшава. Міністерство комунікацій не затвердило ухвал що до заведення польської мови яко службової на залізници варшавско-віденській.

Петербург. Правительство зятягне набавом 5-процентову позичку внутрішню в висоті 250 мільонів рублів.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.
від 1. до 16. серпня 1905.

Нова сензаційна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлено. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером, Що п'ятниці High Life представлено. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльова при ул. Кароля Людвика ч. 9 З купленим білетом на фотелі, ложі і рядні крісла можна їхати даром на представлено омнібусами Кольосею, які ждуть коло Віденської Каварні.

Композиції Ярославенка на фортеп'яні
* „ЛЮБОЩІ“ *
вальці по К 1-50,
* ші-ий Народний Марш *
по К 1-00

продають ся по всіх книгарнях у Львові і в Перемишлі, в Станиславові у Штавадхера, в Чернівцях у Пардінського, в Самборі у Гайвіга в Тернополі у Комоньєвського і в Коломиї у Оренштайна.

Л. Лопатинського

ПАРАЦЯ

комедія в 3 актах зі сьвіями
(з побуту літників)

відзначає ся невичерпаним йовіальним гумором і жвавим діяльгом. Ся комедія збогачує знатно галерію типів у наших народних штуках так з кругів селян, як і міщухів. Сьмішність ситуацій і характерів розміщена рівномірно між мужиків і панів, і тому ся комедія надає ся надзвичайно до вистав по читальнях, бо селянин не буде тут бачив себе як звичайно в комедії упослідженим недотепою, але противно має нагоду посьміяти ся трохи і з містових літників. Попри те все сей твір носить на собі знамя етичної і патріотичної сьвідомости.

Ціна 2 кор.
Набути можна у накладчика С. Горука у Львові, пл. Домбровського ч. 1, і в книгарнях.

Читайте! Читайте!

Новое виданє Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

коштує лише 2 корони!

Товариство „Просьвіти“ бажачучи, щоби в кожній руській хаті находили ся Твори Тараса Шевченка, видано сими днями найдешевший збірник сих творів п. з. „ПОЕЗИИ Т. ШЕВЧЕНКА“. Книжка, оправлена в полотно з золоченими витискама, може бути найгарнійшою окрасою руських хат. Папір веліновий, формат на взір європейських класиків, сторін 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% опушту. Висилає ся тільки за надісланем 2 кор. 30 сот. на адресу: **КАНЦЕЛЯРИЯ „ПРОСЬВІТИ“ у ЛЬВОВІ** (Ринок ч. 10.).

Товариство взаїмного кредиту

„Джістер“

стоваришене зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч. 10)

приймає вклади до опроче товани на 4 прц. і оплачує за вкладчиків податок рентовий; для ошадження коштів посліжк можна прислати гроші чеками Щадниці поштової; вкладати може кожний, навіть і нечлени; на жадане звертає ся вкладку кожного часу, навіть без виповідження (за есконтом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Джістер“ своїм членам на 6 прц. сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах 1/2-річних вносить рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5%; до позичок вимагає ся першої гіпотекки або доброї поруки.

На парцеляцію і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до „Джістера“.

Членами можуть бути тільки члени обезпечені в „Джістрі“.

Чистий зиск розділяє ся межчи членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цілі. — Дотепер уділив „Джістер“ на церкви, бурси, школи і т. д. 31.738 К.

Стан фондів Товар. кредитов. „Джістер“ 31/12 1904

Вкладки:	1,783.673 К.
Удїли членів:	133.117 К.
Ф. резервовий і ин.:	26 576 К.
Позички уділені:	1,616.402 К.
Цінні папери:	123.627 К.
Льокації:	169 456 К.
На рах. бжучим:	81.968 К.

Всі календарі і часописи можна набувати в „Сокильськїм Базарі“.

Розклад залізничних поїздів від 1. мая 1905. (Час середно-європейский).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець):	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець):
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:15	до Іцкан, Яс, Потутор, Керезмезе, Чорткова
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломню 1/5-30/9 вкл. в нед. і свята), Керезмезе	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Гусятина,
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:55	до Яворова
7:29	з Лавочного, Пешту, Борислава, Калуша	7:30	до Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава
7:50	з Рави рускої, Сокала	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги,
8:05	з Станиславова, Жидачева	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Осьвенціма
8:15	з Самбора, М. Ляборча, Сянока, Хирова	9:00	до Самбора, Хирова, Івонича, Н. Санча,
8:18	з Яворова	9:20	до Іцкан, Калуша, Потутор
8:50	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	10:55	до Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Делятина, Заліщик
10:05	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	11:10	до Белзця, Сокала, Любачева
10:35	з Ряшева, Лавочного, Калуша, Любачева	2:00	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
11:45	з Ярослава, Стрия, Борислава	2:40	посп. Іцкан, Потутор, Калуша, Чорткова, Керезмезе
11:55	з Підволочиск, Гусятина, Копичинець, Козови	2:50	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча	2:55	до Лавочного, Дрогобича, Калуша
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіц	4:10	до Ряшева, Любачова, Хирова.
1:50	з Самбора, Ясла, Сянока, Івонича	4:20	до Самбора, Хирова, Сянока
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	5:50	до Коломиї, Жидачева, Керезмезе (1/5-30/9)
3:45	з Стрия, Тухлі (1/5-30/9), Скольго (1/5-30/9)	5:58	до Яворова
4:32	з Яворова	6:25	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5:00	з Сокала, Белзця, Любачева	6:35	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги,
5:25	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Осьвенціма	7:30	до Рави рускої
5:45	з Іцкан, Жидачова, Калуша, Новоселиці	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	10:05	до Перемишля (1/5-30/9 вкл.), Хирова, Івонича
9:10	з Іцкан, Чорткова, Потутор, Керезмезе	10:40	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сузави
9:50	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	10:55	до Самбора, Хирова, Закопаного
9:20	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	11:03	до Кракова, Відня, Вроцлава, Варшави
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Івани пустого, Гусятина	11:05	до Підволочиск
10:50	з Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава, Гусятина	11:10	Івани п., Скали, Гусятина, Потутор
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	11:10	до Стрия, Дрогобича, Борислава
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги
	на дворець „Підзамче“	2:51	посп. до Іцкан, Керезмезе (від 1/5-30/9), Калуша
7:00	з Підволочиск, Одеси, Бродів	4:15	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берліна, Праги,
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів,		з двірця „Підзамче“
5:15	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Заліщик, Потутор, Івани пустого, Скали, Гусятина, Грималова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятина
	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Івани п., Скали, Гусятина	11:15	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Потутор
		2:13	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятина
		9:23	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів

Льокальні поїзди.

Приходять на головний дворець:	Відходять з головного двірця:
з Брухович від 14/5 вкл. 10/9 6:50, 7:50 рано, 9:55 передполуд. (тільки в неділі і римо-кат. свята), 1:46 попол. (тільки в неділі і р.-кат. свята); 3:05, 4:16, 5:00 попол., 7:41, 8:55 вечером.	до Брухович від 14/5 до 10/9 вкл. 5:50 рано, 8:30 рано (тільки що неділі і свята р.-кат.); 12:30 по пол (тільки що неділі і свята р.-кат.); 2:10, 3:20 попол. 6:10, 7:30 і 7:55 веч.)
з Янова 8:18 рано, 1:15, попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.), 4:32 попол., 8:45 вечером (від 14/5 до 10/9 вкл.) і 9:25 вечером (від 14/5 до 10/9 тільки що неділі і свята).	до Рави рускої 11:15 в ночи кожної неділі.
зі Ширця 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі свята).	до Янова 6:55 рано, 9:15 передпол. (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1:35 попол. (від 14/5 до 10/9 вкл. в неділі і свята), 3:08 попол. (від 14/5 до 30/9 вкл.) і 5:58 пополудни,
з Любінця 11:52 в ночи (від 14/5 до 10/9 вкл. що неділі і р.-кат. свята).	до Ширця 1:55 попол. (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі і свята) до Любінця вел. 2:15 попол. (14/5 до 10/9 вкл. в неділі і свята)

ЗАМІТКА: Час середно-європейский різнять ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 ми. часу львівського. — Нічні години від 6. вечер до 5:59 рано обведено рамками. — Звичайні білети їзди як і всякі інші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати в містовім бюрі ц. к. держ. залізниць, Пасаж Гавсманя ч. 9.